Νεκτάριος Αλεξάνδρου Κωνσταντίνα Ευριπίδου

Power Couple

Η άφιξη του νέου μέλους της οικογένειας, που ήρθε να φωτίσει τις μέρες του εγκλεισμού, ο επαναπροσδιορισμός των θέλω τους, τα νέα (μεγάλα) σχέδια και τα όνειρά τους. Ναι, η Κωνσταντίνα Ευριπίδου και ο Νεκτάριος Αλεξάνδρου βιώνουν τώρα την καλύτερη περίοδο της ζωής τους (και, ναι, αυτό βγαίνει στα χαμόγελά τους).

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΝΙΑ ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΪΤΗΣ

STYLING: SHONA MUIR ΜΑΚΙΓΙΑΖ: ΕΛΕΝΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΑΛΛΙΑ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΡΤΕΜΙΟΥ

• ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟ PARKLANE, A LUXURY COLLECTION RESORT & SPA LIMASSOL, ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ: ΚΟΣΤΟΥΜΙ, ΤΟΜΜΑΖΟ. ΓΥΑΛΙΑ ΑΠΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ: ΜΑΓΙΟ ΑΠΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ.

Αυτή πρέπει να είναι μια πολύ ιδιαίτερη περίοδος για σας, μιας και πολύ πρόσφατα αποκτήσατε το δεύτερό σας παιδί και μάλιστα κατά τις μέρες του εγκλεισμού. Αλήθεια, πώς το βιώσατε όλο αυτό;

Κωνσταντίνα: Η αλήθεια είναι πως ήταν αρκετά περίεργο, γιατί ειδικά τις τελευταίες μέρες της εγκυμοσύνης είχα ένα τεράστιο άγχος που δεν με άφηνε σχεδόν ούτε στιγμή να ησυχάσω. Ο μεγαλύτερός μου φόβος ήταν να μην έρθει η ώρα του τοκετού και να πρέπει να γεννήσω μόνη μου και χωρίς τον Νεκτάριο δίπλα μου. Ήθελα να είμαστε και οι δυο μας υγιείς για να μοιραστούμε αυτή την τόσο σημαντική στιγμή της ζωής μας. Ένα άλλο μεγάλο άγχος που είχα εκείνο το διάστημα ήταν ότι δεν θα μπορούσε να ήταν μαζί μας στην κλινική η Αριάδνη όταν θα φέρναμε στον κόσμο το αδερφάκι της. Αυτό με στεναχωρούσε πάρα πολύ και δεν με άφηνε να απολαύσω όπως θα ήθελα τον τελευταίο μήνα της εγκυμοσύνης. Και μετά σκεφτόμουνα και όλες τις υπόλοιπες γυναίκες που ήταν στη θέση μου εκείνες τις μέρες και εκείνες που αναγκάστηκαν να γεννήσουν μόνες τους και στεναχωριόμουν διπλά γι' αυτήν την κατάσταση.

Φτάνοντας στη μέρα του τοκετού, ήταν τελικά καλύτερα τα πράγματα απ' ό,τι τα υπολόγιζες;

Κωνσταντίνα: Ναι, γιατί μετά από τα αρνητικά τεστ στα οποία υποβληθήκαμε και οι δυο μας για τον κορωνοϊό, τελικά καταφέραμε να είμαστε μαζί και να πάνε όλα καλά. Και παρόλο που φοβόμουνα από την αρχή την ιδέα του τοκετού, λόγω της εμπειρίας που είχα στη γέννηση της Αριάδνης, αυτή τη φορά μπορώ να σου πω ότι ήμουνα πολύ πιο συνεργάσιμη με τον γιατρό μου. Όταν τελικά ήρθε με το καλό στον κόσμο ο Νικόλας μας, ήταν λες και όλα άλλαξαν μέσα σε ένα λεπτό. Ένιωθα τόσο γεμάτη και τόσο ξαλαφρωμένη από το προηγούμενο άγχος, που ήταν πραγματικά μαγικό το συναίσθημα. Ήταν λες και μπορούσα να κατακτήσω όλο τον κόσμο εκείνη την ώρα. Απίστευτο πράγμα. Το άβολο, αν θέλεις, και το περίεργο ήταν που έπρεπε να μείνουμε κλεισμένοι οι δυο μας με τον Νεκτάριο για τρεις μέρες σε ένα δωμάτιο και να βλέπουμε την Αριάδνη από το μπαλκόνι, όποτε την έφερναν για να μας δει. Δεν μπορούσα να δεχτώ το γεγονός ότι δεν θα μπορούσε να δει το αδερφάκι της πριν επιστρέψουμε στο σπίτι. Το μεγάλο μου άγχος και το πιο βασανιστικό ήταν ότι δεν μπορούσα να έχω και τα δύο μου μωρά μαζί όταν θα γεννούσα. Μου έλειπε πολύ η Αριάδνη μου εκείνες τις μέρες και από την άλλη δεν ήθελα να νιώθει μόνη της ή ότι φύγαμε οι τρεις μας και την αφήσαμε.

Νεκτάριος: Αυτό που μας ανησυχούσε περισσότερο νομίζω ήταν το πώς θα αντιλαμβανόταν το γεγονός ότι, πλέον, δεν θα είχε την αποκλειστικότητα στην προσοχή μας. Δεν θέλαμε να συμβεί απότομα όλο αυτό ή να νιώσει ότι ήρθε κάποιος να εισβάλει στην οικογένειά μας. Προσπαθούσαμε να βρίσκουμε τρόπους να νιώθει η Αριάδνη καλά και άνετα και να της εξηγούμε με τον τρόπο μας ότι όλα αυτά που έζησε και η ίδια τώρα θα τα ζήσει και ο μικρός.

Η Αριάδνη και ο μεγάλος αδερφός, ο Έκτορας, πώς υποδέχθηκαν τελικά το αδερφάκι τους; Έχουν εξοικειωθεί με το γεγονός ότι στο σπίτι είναι, πλέον, ένα νέο μωρό;

Κωνσταντίνα: Η άφιξη του νέου μωρού νομίζω έκανε τα μεγάλα αδέρφια να συνδεθούν ακόμα περισσότερο μεταξύ τους και να κάνουν κόμμα…

Νεκτάριος: Κι αυτό, όπως καταλαβαίνεις, μας βοηθά εμάς λίγο.

Κωνσταντίνα: Πέρα από την πλάκα, όμως, μπορώ να σου πω ότι τον υποδέχθηκαν με πάρα πολλή αγάπη και οι δυο τους. Η Αριάδνη, βέβαια, λόγω της ηλικίας της, νομίζω το θεώρησε και λίγο απειλή ως προς τη σημασία που της δίνουμε. Για να καταλάβεις, σκαρφίζεται διάφορα για να τον τρομάζει κάθε φορά που κοιμάται.

Νεκτάριος: Μας λέει, «δεν καταλαβαίνω γιατί σας αρέσει να τον βλέπετε με κλειστά μάτια;».

Περνά καθόλου από το μυαλό σας τι μπορεί να συζητούν πίσω σας για σας;

Κωνσταντίνα: Θα θέλαμε πραγματικά να τους ρωτήσετε για να μάθουμε κι εμείς. Νομίζω θα σου πουν ότι μας αγαπούν πολύ, γιατί μας το δείχνουν και οι ίδιοι συνέχεια, όπως θα σου πουν ότι τους θυμώνουμε και ότι ο μπαμπάς τούς βάζει συχνά να τρώνε υγιεινά πράγματα που δεν τους αρέσουν.

Ποιος είναι πιο χαλαρός από τους δυο σας;

Νεκτάριος: Η Κωνσταντίνα. Ξεκάθαρα. Και στο πρόγραμμα και στην πειθαρχία.

Είναι ωραίο το ότι έχετε ξεκάθαρους κάποιους ρόλους;

Κωνσταντίνα: Ναι, είναι ωραίο και παρόλο που έχουμε διαφορετική προσέγγιση σε διάφορα ζητήματα, θεωρώ ότι συνεννοούμαστε απόλυτα με τον Νεκτάριο. Εγώ, γενικά, είμαι της φιλοσοφίας ότι τα παιδιά από τη μια πρέπει να έχουν πειθαρχία, αλλά από την άλλη πρέπει να είναι και χαλαρά σε κάποια πράγματα. Να μην ακούν συνέχεια, «μην κάνεις το ένα και μην κάνεις το άλλο». Θεωρώ ότι πρέπει να τους αφήνεις και λίγο μόνους τους να πράττουν κάποια πράγματα και να κάνουν ακόμα και τα λάθη τους.

Η περίοδος του lockdown σάς έφερε πιο κοντά μαζί τους;

Νεκτάριος: Πάρα πολύ. Νομίζω για τα παιδιά ήταν η καλύτερή τους, διότι επιτέλους μας είχαν και τους δυο μαζί συνέχεια στο σπίτι, κάτι που το στερούνταν πάρα πολύ, ειδικά τα τελευταία δύο χρόνια που η Κωνσταντίνα έλειπε αρκετές ώρες μακριά από την Αριάδνη. Προσπαθήσαμε να μην τους μεταδώσουμε τους φόβους ή τις ανησυχίες μας εκείνο το διάστημα, αλλά να τους απασχολούμε ▶

«ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΘΑΥΜΑΖΩ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ, ΤΗΝ ΑΠΟΨΗ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΟΠΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ ΕΙΤΕ ΣΕ Ο,ΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΣΤΙΛ, ΤΗ ΜΟΔΑ, ΑΛΛΑ ΚΥΡΙΩΣ ΣΕ ΣΤΑΣΕΙΣ ΖΩΗΣ» **ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ: ΦΟΡΕΜΑ TOMMY HILFIGER.
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ: ΤΟΠ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΛΟΝΙ, TOMMY HILFIGER.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ: ΠΑΝΤΕΛΟΝΙ, CELIO.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ: ΜΑΓΙΟ, CALZEDONIA.
ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΙΑ, I AM.

«ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΣΑΝ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ

ΠΟΥ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΩΣ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΤΥΧΑΙΝΟΥΜΕ

ΜΙΚΡΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΠΟΥ ΘΑ ΜΑΣ ΦΕΡΟΥΝ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΥΣ» ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ

με διάφορες δραστηριότητες στο σπίτι. Νομίζω ότι τα μωρά ήταν τα πιο ευτυχισμένα εκείνες τις μέρες για τον περισσότερο κόσμο.

Μελλοντικά τι θα θυμάστε από εκείνο το διάστημα;

Κωνσταντίνα: Εγώ τις κατασκευές που κάναμε όλη μέρα, τις ζωγραφιές και τις μαγειρικές μας.

Νεκτάριος: Αυτό που μου έρχεται στο μυαλό πρώτο ήταν οι δύο πρώτες βδομάδες του εγκλεισμού που πήγαμε να μείνουμε στον Μονιάτη. Το ότι ξαφνικά η Κωνσταντίνα έπιασε μπογιές και πήγε με τα παιδιά και ζωγράφιζαν τον μεγάλο, διαχωριστικό τοίχο που έχουμε με τον γείτονα. Ζωγράφισαν μια ζούγκλα στην αυλή και έγραψαν κάτω «Μάρτιος 2020». Ήταν μια απίστευτη εμπειρία που θα θυμόμαστε για πάντα με συγκίνηση. Από την άλλη, τις μέρες εκείνες στο βουνό, ήταν λες και κάναμε ένα switch off από τους τρελούς ρυθμούς που είχε η ζωή μας στην πόλη. Πηγαίναμε όλοι μαζί το πρωί να περπατήσουμε, να δούμε τις κοτούλες, να τις ταΐσει η Αριάδνη, να πάρουν αυγά από την κοπέλα στο χωριό, να μαζέψουν λουλούδια. Κάναμε μπισκότα, κέικ…

Κωνσταντίνα: Τούρτα!

Νεκτάριος: Στα γενέθλια της Κωνσταντίνας. Η Αριάδνη τρελάθηκε από τη χαρά της που φτιάξαμε τούρτα για τη μαμά, που είχαμε επιτέλους χρόνο να κάνουμε πράγματα μαζί της.

Κωνσταντίνα: Προσπαθήσαμε να βρούμε τρόπους να απολαύσουμε εκείνες τις βδομάδες, γιατί ξέραμε ότι δεν θα ξαναζήσουμε κάτι παρόμοιο σε σχέση με τους ρυθμούς μας. Είχαμε αρκετό άγχος για τα επαγγελματικά μας, όμως, δεν το αφήσαμε να μας καταβάλει.

Όταν ξέσπασε ο κορωνοϊός εσύ είχες ακόμα την καθημερινή εκπομπή στην τηλεόραση. Φέτος, απ' ό,τι ξέρουμε δεν συνεχίζεις…

Πράγματι δεν συνεχίζω κι αυτό γιατί νιώθω ότι ήρθε η στιγμή για να τρέξω τα υπόλοιπα πράγματα με τα οποία ήθελα να ασχοληθώ επαγγελματικά. Το καθημερινό, ναι μεν ήταν κάτι που αγαπούσα πάρα πολύ, όμως, συνειδητοποίησα ότι μου έτρωγε απίστευτα πολύ χρόνο από όλα τα υπόλοιπα. Αυτό που θα μου λείψει περισσότερο από το «Όλα Καλά», είναι το ότι «έμπαινα» καθημερινά σε τόσα σπίτια και είχα αυτή την άμεση σχέση με τους ανθρώπους που παρακολουθούσαν την εκπομπή. Ένας από τους πιο σημαντικούς λόγους που αφήνω το καθημερινό, τουλάχιστον στο παρόν στάδιο, είναι το ότι θέλω να ζήσω λίγο περισσότερο την καθημερινότητα των παιδιών μου. Να μπορώ, για παράδειγμα, να παίρνω την Αριάδνη από το σχολείο, κάτι που δεν το έκανα ποτέ για τέσσερα χρόνια και ένιωθα ότι το στερούμουν. Ένιωσα την ανάγκη να αλλάξω τις προτεραιότητές μου και να κάνω κάποιες αλλαγές στο πρόγραμμα που είχα.

Θα ήθελες να μας αποκαλύψεις κάποιες από αυτές τις αλλαγές;

Αν και δεν μπορώ να μπω αυτή τη στιγμή σε λεπτομέρειες, θα πω μόνο ότι αυτά που έρχονται είναι όλα πάρα πολύ όμορφα και δημιουργικά και πράγματα που ήθελα εδώ και πολύ καιρό να κάνω. Η σχολή που έχω συνεχίζει δυναμικά τη λειτουργία της, ενώ προστίθενται περισσότερα τμήματα, ένα από αυτά είναι και το τμήμα με γυναίκες ηλικιών 30-60. Είναι ένα πρότζεκτ που με ενθουσιάζει και κάτι που μου το ζητούσαν πολλές κοπέλες. Θέλω να τις βοηθήσω να αποκτήσουν περισσότερη αυτοπεποίθηση και να αγαπήσουν τη θηλυκότητά τους, όπως αυτή πηγάζει από μέσα τους. Σε σχέση με το ραδιόφωνο που λατρεύω, συνεχίζω με τη δική μου εκπομπή, σε άλλο όμως σταθμό. Χαίρομαι που έχω την επιλογή για πολύ δυνατές και αξιόλογες συνεργασίες. Τώρα, τηλεοπτικά δουλεύω πάνω σε ένα δικό μου πρότζεκτ, το οποίο θα είναι ένα συνονθύλευμα όλων των πραγμάτων που με ενδιαφέρουν και που αγαπώ. Αν όλα πάνε καλά, θα είμαστε στον αέρα τον ερχόμενο Ιανουάριο, όμως, για την ώρα δυστυχώς δεν μπορώ να αποκαλύψω περισσότερα. Θα σου πω μόνο, ότι είμαι τρομερά χαρούμενη και αισιόδοξη γι' αυτά που ακολουθούν.

«ΠΕΡΝΟΥΜΕ ΠΟΛΥ ΧΡΟΝΟ ΜΑΖΙ, ΜΟΙΡΑΖΟΜΑΣΤΕ Ο,ΤΙ ΕΧΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΜΕ ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ Ο,ΤΙ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ ΜΑΣ **ΣΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ»** ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Νεκτάριε, είναι και για σένα αυτή μια περίοδος επανεκκίνησης;

Ναι, διότι είμαι και εγώ τώρα σε μια φάση που αλλάζουν πολλά πράγματα στην καθημερινότητά μου σε σχέση με τα επαγγελματικά μου. Ήδη από τον περασμένο Ιανουάριο ασκώ το επάγγελμα του προπονητή στο επίπεδο των ακαδημιών. Η ενασχόληση με τους νέους ποδοσφαιριστές και η ανάπτυξη των ταλέντων είναι κάτι που μου δίνει απίστευτη χαρά και έμπνευση. Από την άλλη, επειδή είμαι άνθρωπος που και ο ίδιος θέλω να εξελίσσομαι και να ψάχνω τον εαυτό μου, όταν προέκυψε το lockdown, προσπάθησα να αναζητήσω τους τρόπους που θα μπορούσα να συνδυάσω την αγάπη και τις γνώσεις μου για τον αθλητισμό με το πτυχίο μου στα παιδαγωγικά. Μετά από ένα πολύ ενδιαφέρον και προχωρημένο online course από Αμερική που αγόρασα από το διαδίκτυο εδώ και σχεδόν ένα χρόνο, είμαι πλέον σε θέση να σας ανακοινώσω ότι πολύ σύντομα θα εγκαινιάσω τα δικά μου on line σεμινάρια που θα έχουν να κάνουν με τον αθλητισμό και την ανάπτυξη των ταλέντων. Σε αυτά θα συμμετέχουν, επίσης, σπουδαίοι αθλητές παγκόσμιας κλάσης, ακόμα και από άλλα αθλήματα αλλά και από τον χώρο του ποδοσφαίρου, άνθρωποι που κατάφεραν να πετύχουν το ακατόρθωτο για τους περισσότερους, σπουδαίοι πρωταθλητές, που μπορούν με το παράδειγμά τους να εμπνεύσουν έναν νέο αθλητή να πετύχει τους στόχους του. Στόχος είναι να εκπαιδεύσω τους νέους αθλητές σε σχέση όχι μόνο με την τεχνική και τη φυσική τους κατάσταση, αλλά κυρίως με τη διαχείριση των συναισθημάτων τους, το χτίσιμο ανθεκτικής νοοτροπίας που μπορεί να νικήσει οποιεσδήποτε δυσκολίες συναντήσει κάποιος στην προσπάθειά του για την κορυφή. Όλα αυτά μπορούν να επιτευχθούν με συγκεκριμένα εργαλεία και εκπαίδευση, τα οποία θεωρώ ότι είμαι σε θέση να παρέχω. Παντού, σε όλο τον κόσμο οι πιο έξυπνοι και οι πιο δυνατοί πνευματικά παίχτες είναι εκείνοι που πλέον αμείβονται και καλύτερα και που έχουν περισσότερες πιθανότητες να πετύχουν. Και επειδή είναι κάτι που προσωπικά στην καριέρα μου κατάφερα να δυναμώσω αρκετά σε αυτό το κομμάτι, ενώ ξεκινώντας δεν ήμουν τόσο ανθεκτικός και δυνατός πνευματικά, θεωρώ στο τέλος ότι από τη στιγμή που το έκανα εγώ μπορεί να το κάνει οποιοσδήποτε. Αυτό θέλω να μεταδώσω και είμαι βέβαιος ότι όσοι παρευρεθούν στα workshops που θα κάνουμε, θα επωφεληθούν άμεσα στο μέγιστο. Θέλω η δική μου αποστολή, ως ποδοσφαιριστής που ήμουν, να είναι να αλλάξει ή έστω να βελτιωθεί σημαντικά προς τον επαγγελματισμό η νοοτροπία του Κύπριου ποδοσφαιριστή και κατ' επέκταση του Κύπριου αθλητή. Επαγγελματισμός δεν σημαίνει μόνο συμβόλαιο και χρήματα, αλλά είναι στάση και σεβασμός σε αυτό που κάνεις πρώτα για τον εαυτό σου. Και αυτό μπορεί να καλλιεργηθεί από πολύ μικρές ηλικίες και όχι όταν έρθει η ώρα του συμβολαίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ: ΦΟΡΕΜΑ LAVISH ALICE, MINT BOUTIQUE. ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ, MANGO.
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ: ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΛΟΝΙ, CELIO.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ: ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ, ΠΑΝΤΕΛΟΝΙ ΚΑΙ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ, CELIO. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ: ΦΟΡΕΜΑ LAVISH ALICE, MINT BOUTIQUE. ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ, MANGO.

Εσένα ποιο είναι το μεγαλύτερο μάθημα που νιώθεις ότι σου έδωσε το ποδόσφαιρο;
Είναι πολλά, είναι μια ολόκληρη ζωή. Δεν θα σου πω ότι μου λείπει σήμερα το ποδόσφαιρο, αλλά ότι νιώθω ότι τα πράγματα που βίωσα σε αυτόν τον χώρο με εξέλιξαν ως άνθρωπο και με έκαναν να ωριμάσω κυρίως πνευματικά. Έμαθα να διαχειρίζομαι κάποιες καταστάσεις ακόμα και τις στιγμές που μπορεί να ήμουν πολύ αδύναμος, όπως το ότι θα έπαιζα μπροστά από τόσο κόσμο που μπορεί ακόμη και να με έβριζε πολλές φορές. Υπήρχε, για παράδειγμα, περίοδος στον ΑΠΟΕΛ που ένιωθα πραγματικά ότι για όλα έφταιγα εγώ. Αυτή την πίεση έμαθα να τη διαχειρίζομαι και να μην αφήνω τίποτα απ' έξω να με αγγίζει, παρά μόνο αυτά που είχα μέσα μου.

Όπως έγινε γνωστό σύντομα θα σε δούμε και τηλεοπτικά σε κάτι σχετικό…
Η αλήθεια είναι ότι έχω δεχτεί μια πρόταση, η οποία όμως θα αποκαλυφθεί πολύ σύντομα. Πρόκειται για μια αθλητική, διαδικτυακή εκπομπή στην οποία θα είμαι συμπαρουσιαστής, όχι σε ρόλο δημοσιογράφου -σε καμία περίπτωση- αλλά με μια καθαρά ποδοσφαιρική άποψη. Είμαι σε μια φάση που έχω αρκετά μπροστά μου και προσπαθώ όλα να συνδεθούν με τον δικό μου χαρακτήρα και τα θέλω μου. Αν εξελιχτούν όλα ομαλά, ελπίζω ότι του χρόνου την ίδια εποχή θα είμαι σε πιο σταθερή φάση, χωρίς επιπλέον δραστηριότητες και ξεκινήματα αλλά το ίδιο και περισσότερο δημιουργική.

Η κριτική της Κωνσταντίνας σε αγχώνει, τώρα που θα βρίσκεσαι μπροστά από την κάμερα;
Όχι, δεν με αγχώνει, διότι θέλω και επιδιώκω την άποψή της, γιατί ξέρει πώς βγαίνει σωστά μια εικόνα προς τα έξω. Όσες φορές έτυχε να βρεθώ καλεσμένος σε τηλεοπτικές εκπομπές, η Κωνσταντίνα τις παρακολουθούσε και μού έλεγε πράγματα που δεν θα μου έλεγε κανένας άλλος και τα οποία με βοήθησαν να αποκτήσω περισσότερη ενέργεια και μεταδοτικότητα την ώρα που μιλώ.

Έχετε γενικά μεγάλη ανάμειξη ο ένας στα επαγγελματικά του άλλου. Προσωπικό χρόνο για τους δυο σας βρίσκετε σήμερα, πέρα από τη δουλειά και τα παιδιά;
Κωνσταντίνα: Πλέον, νομίζω σπάνια υπάρχει χρόνος μόνο για μας.
Νεκτάριος: Είμαστε από τα ζευγάρια που περνούμε πολύ χρόνο μαζί, διότι μοιραζόμαστε ό,τι έχει να κάνει με τα επαγγελματικά μας και γενικά ό,τι απασχολεί τον καθένα μας σε προσωπικό επίπεδο. Απλά, ο «χρόνος μαζί» που λέμε…
Κωνσταντίνα: Είναι ελάχιστος σήμερα. Συναισθηματικά μαζί, να μιλήσουμε για μας, να βγούμε οι δυο μας, να πούμε κάτι άλλο εκτός από τις δουλειές και τα μωρά είναι σπάνιο πλέον.

Για ποια πράγματα εξακολουθείτε να θαυμάζετε σήμερα ο ένας τον άλλο;
Νεκτάριος: Στην Κωνσταντίνα θαυμάζω τη δημιουργικότητά της, την άποψη που έχει και τη δική της οπτική γωνία είτε σε ό,τι αφορά το στιλ, τη μόδα, αλλά κυρίως σε στάσεις ζωής. Είναι πολύ απλή και αντιλαμβάνεται τα σημαντικά της ζωής στις μικρές λεπτομέρειες κι αυτό δεν το συναντάς εύκολα στους ανθρώπους. Η οικογένεια και το δέσιμό της είναι προτεραιότητά της και αυτό είναι πλεονέκτημα. Επίσης, κάτι που θαυμάζω στην Κωνσταντίνα είναι η ψυχραιμία με την οποία διαχειρίζεται σοβαρές και δύσκολες καταστάσεις, όπως σε θέματα υγείας. Γενικά, αγχώνεται πάρα πολύ και πολλές φορές τα μικρά της φαίνονται μεγάλα, όπως επίσης είναι πολύ αυθόρμητος άνθρωπος, αλλά όταν πλέον τύχει κάτι σοβαρό, βγάζει ξαφνικά μια πρεμία, αυτοσυγκράτηση και αποφασιστικότητα που διερωτάσαι από πού την ξεφύτρωσε. Και εκεί, δένουμε πολύ καλά και οι δυο μας γιατί, γενικότερα, εγώ είμαι ο πιο υπομονετικός από τους δύο και στα δύσκολα χρειάζεσαι να συντονιστείς γρήγορα με τον άνθρωπό σου για να πάρεις τις δύσκολες αποφάσεις. Αυτό, μάλλον, μάς βοηθά να ξεπερνούμε πιο εύκολα κάποιες δυσκολίες.

«ΣΤΟΝ ΝΕΚΤΑΡΙΟ, ΕΙΝΑΙ ΤΗΝ **ΥΠΟΜΟΝΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗ ΘΕΤΙΚΗ ΤΟΥ ΣΤΑΣΗ** ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ Ο,ΤΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΣΤΗ ΖΩΗ» **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ**

Κωνσταντίνα: Εγώ αυτό που θαυμάζω στον Νεκτάριο, είναι την υπομονή του και τη θετική του στάση απέναντι σε ό,τι αντιμετωπίζει στη ζωή! Η ενασχόλησή του με τα παιδιά μας, αλλά και το ότι έχει τον τρόπο να με βοηθά σε ό,τι χρειάζομαι, τόσο σε επαγγελματικό όσο και σε προσωπικό επίπεδο, είναι κάτι που εκτιμώ καθημερινά. Επίσης, η πειθαρχία του σε ό,τι κάνει είναι αξιοθαύμαστη, έστω κι αν κάποτε εγώ δεν μπορώ να την ακολουθήσω με τον ίδιο τρόπο. Φυσικά, θαυμάζω όσα πέτυχε ως ποδοσφαιριστής και επαγγελματίας, γιατί γνωρίζω από πρώτο χέρι τι σημαίνει επαγγελματικός αθλητισμός, τόσο από τον πατέρα μου, όσο και από μένα, αλλά έζησα και τον ίδιο για αρκετά χρόνια και γνωρίζω πώς διαχειριστηκε δύσκολες στιγμές, αλλά και πόσο γεμάτος και αυθεντικός ήταν και στις στιγμές θριάμβου του!

Ευτυχισμένοι είστε σήμερα; Τι θα ολοκλήρωνε όλο αυτό που ζείτε;
Κωνσταντίνα: Είμαστε ευγνώμονες που έχουμε ο ένας τον άλλο και μαζί και την οικογένειά μας. Είμαστε χαρούμενοι και ευτυχισμένοι που τα παιδιά μας έχουν υγεία και που οι δικοί μας άνθρωποι είναι καλά. Τα υπόλοιπα τα διαχειριζόμαστε. Κάτι που θα ολοκλήρωνε την οικογένεια είναι το σπίτι που θα ξεκινήσουμε να χτίζουμε σύντομα και μακάρι να ολοκληρωθεί όσο σύντομα είναι οι εκτιμήσεις που έχουμε από τους ειδικούς. Το μέλλον το βλέπουμε σαν μια μεγάλη πρόκληση που κυρίως εξαρτάται από το πώς παίρνουμε τα πράγματα καθημερινά, για να πετυχαίνουμε καθημερινά μικρούς στόχους που θα μας φέρουν κοντά στους μεγαλύτερους πιο γρήγορα. Μόνο υγεία να έχουμε και όλα είναι πιθανά.

DT